DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA BIELSKIEGO
BIELSKO-BIAŁA, dnia 10 czerwca 1986 r. Nr 4

Nr 4, poz.

Treść:

UCHWAŁA

poz. 111

UCHWAŁA NR XII/79/86
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W BIELSKU-BIAŁEJ

z dnia 13 marca 1986 r.

w sprawie utworzenia Żywieckiego Parku Krajobrazowego.

Na podstawie art. 41 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz.U. Nr 3, poz. 6) Wojewódzka Rada Narodowa w Bielsku-Białej kierując się potrzebą wprowadzenia szczególnej ochrony wartości przyrodniczych, fizjograficzno-krajobrazowych i kulturowych Beskidu Żywieckiego zarówno dla zapewnienia niezbędnej harmonii rozwoju sieci osadniczej z warunkami kształtowania środowiska i krajobrazu jak i potrzeb naukowo-dydaktycznych oraz racjonalnie pojętej turystyki, sportu i rekreacji

u c h w a l a, co następuje:

§ 1

1. W części południowej województwa bielskiego tworzy się Żywiecki Park Krajobrazowy, zwany dalej „Parkiem".
2. Ustala się jednocześnie strefę ochronną Parku, spełniającą rolę zaplecza przestrzennego i turystyczno-usługowego, dla podstawowych funkcji Parku oraz ochrony jego obszaru przed niekorzystnymi wpływami otoczenia i kształtującą powiązania przestrzenne, ekologiczne i funkcjonalne z innymi obszarami.

§ 2

1. Park obejmuje obszar o powierzchni 35.870 ha położony w obrębie gmin:

Rajcza	na pow.	9.390 ha
Ujsoły		10.160 ha
Milówka		1.700 ha
Węgierska Górka		4.190 ha
Radziechowy-Wieprz		1.290 ha
Świnna		1.270 ha
Jeleśnia		7.870 ha

2. Strefa ochronna obejmuje obszar o powierzchni 21.790 ha charakteryzujący się możliwością bezpośredniego oddziaływania na zachowanie wartości przyrodniczo-krajobrazowych i kulturowych Parku.
3. Ustanawia się granice Parku oraz jego strefy ochronnej przedstawione w formie graficznej i opisowej w załączniku Nr 1 do uchwały.

§ 3

Dla realizacji celów, o których mowa w uchwale, ustala się „Zasady kształtowania środowiska przyrodniczego i kulturowego, zagospodarowania oraz wykorzystania Parku i jego strefy ochronnej" stanowiące załącznik Nr 2 do uchwały.

§ 4

Wojewódzka Rada Narodowa i jej organy udzielą w miarę istniejących możliwości pomocy właściwym radom narodowym stopnia podstawowego i ich organom w staraniach o zapewnienie odpowiedniej ochrony środowiska i krajobrazu na obszarach Parku i jego strefy ochronnej.

§ 5

1. Zobowiązuje się Wojewodę Bielskiego do:
   1) powołania w uzgodnieniu z Komisją Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej WRN Zarządu i Rady Społecznej Żywieckiego Parku Krajobrazowego,
   2) opracowania i ustalenia statutu Parku określającego jego organizację i zasady funkcjonowania, po uzyskaniu opinii Komisji Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej WRN,
   3) spowodowania opracowania w ciągu 3 lat od wejścia w życie uchwały planu zagospodarowania przestrzennego Parku i jego strefy ochronnej oraz, po jego zatwierdzeniu, dostosowania planów zagospodarowania przestrzennego miasta Żywca i gmin, których tereny znajdują się na obszarze Parku do wymogów tego planu zagospodarowania przestrzennego.
2. Do czasu opracowania i zatwierdzenia planu należy w działalności planistyczno-przestrzennej na terenach Parku i jego strefy ochronnej kierować się postanowieniami uchwały wraz z załącznikami oraz materiałami do planu, w szczególności zawartymi w opracowaniu Politechniki Krakowskiej pt. „Studium architektoniczno-krajobrazowe i założenia do zagospodarowania przestrzennego ŻPK".

§ 6

Każdorazowe rozszerzenie zakazów i nakazów zawartych w załączniku Nr 2 wymaga uchwały WRN poprzedzanej opiniami zainteresowanych komisji WRN oraz konsultacjami z radami narodowymi stopnia podstawowego.

§ 7

Nadzór nad realizacją uchwały powierza się Wojewodzie Bielskiemu i Komisji Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej WRN.

§ 8

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1986 r. z wyjątkiem § 5 ust. 1 pkt. 1, który wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
(mgr Jan Knycz)

Załącznik Nr 1

OPIS

przebiegu granic Żywieckiego Parku Krajobrazowego.

Materiałem wyjściowym, który posłużył się do ustalenia przebiegu granic Żywieckiego Parku Krajobrazowego była koncepcja przebiegu tych granic, przyjęta w dokumentacji projektowej opracowanej w 1978 r. przez Zakład Ochrony

Przyrody i Zasobów Naturalnych PAN w Krakowie oraz koncepcja zaproponowana przez autorów opracowanego w Zakładzie Architektury Krajobrazu Politechniki Krakowskiej w 1982 r. — „Studium architektoniczno-krajobrazowe i założenia do zagospodarowania przestrzennego w zakresie ochrony i kształtowania krajobrazu oraz użytkowania rekreacyjnego Żywieckiego Parku Krajobrazowego".

Ostateczny przebieg granic Parku i jego strefy ochronnej w kształcie przedstawionym na planie sytuacyjnym jest wynikiem wprowadzonych korekt i uzupełnień, będących następstwem uzgodnień różnic w tym przedmiocie między zainteresowanymi stronami, zgodnie z sugestią wniosków Komisji Ochrony i Kształtowania Krajobrazu PROP w Warszawie z dnia 20.05.1982 r. oraz spostrzeżeń i uwag stwierdzonych w trakcie przeprowadzonej komisyjnej wizji terenowej projektowanego przebiegu granic Parku w dniach 5 i 6.05. 1983 r.

Przyjęty przebieg granic Żywieckiego Parku Krajobrazowego jest rozwiązaniem w miarę najbardziej optymalnym. Tym niemniej niewykluczone jest, że w trakcie wdrażania zasad ochrony na tych obszarach zaistnieje potrzeba dokonania dodatkowej regulacji pewnych odcinków granic pod kątem bardziej właściwego dostosowania ich przebiegu w terenie do wymogów wprowadzonych zasad ochrony i warunków lokalnych.

1. Przebieg granicy Parku.

Północna granica Parku, poczynając od zachodu od granicy Państwa w przysiółku Graniczne, położonym na południe od Zwardonia — biegnie na niewielkim odcinku w kierunku południowo-wschodnim, a później skręca w kierunku północno-wschodnim wzdłuż drogi do Soli i potoku Solanka. Następnie przecina ten potok i drogę i biegnie w kierunku północno-zachodnim wzdłuż linii lasów, obejmując obszarem Parku kompleks lasów północnych stoków wzniesienia Ożnej i południowo-zachodnich stoków Rachowca. W Zwardoniu granica dochodzi do linii kolejowej Zwardoń—Żywiec i biegnie wzdłuż tej linii obejmując kompleksy leśne północnych stoków Rachowca wraz z rezerwatem „Butorza". W odległości około 200 m od stacji kolejowej w Soli granica Parku odchodzi od linii kolejowej i biegnie najpierw na południe, a później na zachód wzdłuż dolnej linii południowego stoku wzniesienia stanowiącego kompleksy gruntów rolnych, omijając zwartą zabudowę wsi Soli. Po dojściu do terenów leśnych na wysokości kościoła (kaplicy) w Soli — skręca na południe, przecina drogę lokalną i następnie biegnie w kierunku wschodnim wzdłuż potoku Solanka i dolnej linii północnego zbocza z uprawami rolnymi, pozostawiając poza granicami Parku zwartą zabudowę wsi.

Dalej skręca na południowy-wschód w kierunku wsi Rycerka Górna. Przechodząc przez bezleśne obniżenie grzbietu wzniesienia dochodzi do niewielkiego kompleksu leśnego w rejonie przysiółka Sulawiowie w Rycerce Górnej. Stąd skręca na południowy-zachód i biegnie dolną linią zbocza do przysiółka Na Płaszczyźnie, gdzie skręca na wschód przecinając drogę lokalną Rajcza—Rycerka Górna i potok Rycerki w rejonie przylegającego do terenów leśnych zespołu domków letniskowych. Następnie biegnie w kierunku północno-wschodnim wzdłuż linii lasów i dolnej linii rolniczych stoków wzniesienia Praszywka Duża, pozostawiając poza granicami Parku tereny zwartej zabudowy wsi. W rejonie przejścia przez potok Dziobaki i drogą z Rycerki do przysiółka Skąmisko granica biegnie wyższą częścią zbocza, omijając zwartą zabudowę przysiółków Czarneccy, Harmatowie i Płaskonkowie. Następnie — dochodzi do potoku Rycerki i biegnie wzdłuż jego koryta do miejsca ok. 300 m od mostu drogowego drogi Rajcza—Rycerka Górna. Stąd dalej biegnie wzdłuż dolnej linii północnego zbocza wzniesienia Hutyrów. Skręcając na południowy-wschód dochodzi do potoku Ujsoły. Dalej biegnie częściowo wzdłuż koryta tego potoku, a częściowo wzdłuż dolnej linii zbocza i granicy kompleksów leśnych omijając tereny zwartej zabudowy wsi Ujsoły oraz kamieniołom przy drodze Rajcza—Glinka. W odległości około 500 m za kamieniołomem granica skręca na północny-wschód, przecina drogę Rajcza—Glinka i dochodzi do kompleksów leśnych wzniesieniem Kotelnica, gdzie najpierw biegnie w kierunku północnym wzdłuż linii lasu, a następnie w kierunku północno-wschodnim po rolniczych zboczach wzniesienia i dochodzi do potoku Głęboki. Dalej biegnie wzdłuż tego potoku w kierunku północno-zachodnim, przecina drogę Ujsoły—Złatna i dochodzi do potoku Bystra, wzdłuż którego na niewielkim odcinku dochodzi do kompleksów leśnych wzniesienia Kiczory i biegnie dalej w kierunku północno-zachodnim wzdłuż zewnętrznej linii zwartych i rozproszonych kompleksów leśnych, pozostawiając poza granicami obszaru Parku otwarte tereny rolne i zabudowane wsie Ujsoły, Rajcza i Milówka. Przecinając potok Grzegorzków w rejonie wsi Milówka granica skręca w kierunku północno-wschodnim i biegnie dalej wzdłuż linii kompleksów leśnych wzniesienia Ostry. Dalej przechodzi przez szczyt wzniesienia Palenica, skąd następnie grzbietem jego zbocza schodzi do wsi Żabnica, gdzie przecina drogę Węgierska Górka—Żabnica w rejonie mostu na potoku Żabnicka Rzeka. Stąd dalej biegnąc załamaniami w górę zbocza wzniesienia Jabramów, dochodzi do szczytu wzniesienia Przegib, włączając do obszaru Parku górną część wsi Żabnica, a pozostawiając poza jego obszarem otwarte tereny rolne wsi Cisiec oraz dolną część wsi Żabnica, ze szczytu wzniesienia Przegib biegnie dalej w kierunku północno-wschodnim, a później wschodnim i południowo-wschodnim wzdłuż zewnętrznej linii kompleksów leśnych, pozostawiając poza obszarem Parku tereny rolnicze i zabudowane wsie Brzuśnik, Bystra, Juszczyna. We wsi Sopotnia Mała w miejscu na linii lasów przecina drogę lokalną Jeleśnia—Sopotnia Mała. Następnie w odległości około 300 m od drogi skręca w kierunku północno-wschodnim, a później północnym i biegnie po terenach rolnych między Sopotnią Małą a Sopotnią Wielką, obejmując obszarem Parku całą wieś Sopotnię Wielką. Dochodząc do granicy terenów leśnych od strony północnej wsi Sopotnia Mała, przecina ponownie drogę lokalną Jeleśnia—Sopotnia Mała i skręca w kierunku południowo-zachodnim, a później w kierunku północno-zachodnim obejmując obszarem Parku kompleksy leśne wzniesienia Kiczora i Jastrzębica, a pozostawiając poza jego obszarem tereny zabudowane i przyległe do nich tereny rolne wsi Sopotnia Mała. Dalej omija od strony północnej tereny zabudowane wsi Juszczyna. Następnie skręca na północ, a później w kierunku wschodnim i południowym obejmując tereny leśne i nieleśne wzniesienia Groń i Tokarka, pozostawiając poza obszarem Parku tereny rolne i zabudowane wsi Trzebinia i Świnna oraz Przyłęków. We wsi Przyłęków w przysiółku Żakowie skręca na wschód, przecina drogę lokalną Świnna—Przyłęków i biegnie w kierunku północnym wzdłuż zewnętrznej linii rozproszonych terenów leśnych omijając od strony wschodniej tereny zabudowane wsi Przyłęków i Świnna. W Świnnej, w odległości około 250 m od drogi lokalnej Żywiec—Jeleśnia skręca na południowy-wschód i biegnie najpierw dolną linią północnego zbocza i korytem rzeki Koszarawy, a później w kierunku południowym i południowo-zachodnim korytem potoku Sopotnia, obejmując kompleksy leśne wzniesień Wolentarski Groń, Grapa i Las Kiełbasow. W miejscu dojścia drogi lokalnej Jeleśnia—Sopotnia Mała do terenów leśnych, granica Parku skręca w kierunku południowym, przecina tę drogę i biegnie wzdłuż granicy kompleksów leśnych Gajka oraz grzbietem i górną

linią zbocza wzniesień Kiczora i Przysłop, pozostawiając poza obszarem Parku tereny zabudowane i położone na zboczach tych wzniesień rozległe tereny rolne wsi Jeleśnia Krzyżowa oraz Korbielów. W Korbielowie granica przecina dolinię potoku Buczynka, dochodzi do Ośrodka Wypoczynkowego KWK „Gliwice", który omija i skręca w kierunku północno-wschodnim wzdłuż linii kompleksów leśnych, przecina potok Glinne i drogę lokalną Korbielów—Glinne, pozostawiając poza obszarem Parku zabudowane i przyległe do nich tereny rolne przysiółka Kamienna oraz dalej tereny rolne i zabudowane Korbielowa Górnego. Następnie skręcając w kierunku południowo-wschodnim obejmuje północne zalesione stoki wzniesienia Westka i dochodzi do granicy Państwa. Południową granicę Parku na długości 67 km stanowi granica Państwa.

2. Przebieg granicy strefy ochronnej Parku.

Północna granica strefy ochronnej Parku biegnie od granicy państwowej (na północny-zachód od Zwardonia) w kierunku północnym zachodnią granicą gminy Rajcza oraz zachodnią granicą gminy Milówka. Po dojściu do zwartych kompleksów leśnych wzniesień Beskidu Śląskiego granica skręca na północny-wschód i biegnie wzdłuż dolnej granicy obszarów leśnych, obejmując po prawej stronie rozległe tereny rolne i zabudowane wsi położonych w dorzeczu Soły. We wsi Cisiec i Węgierska Górka granica biegnie przez przysiółki Tycówka, Kubiesówka, Barania Cisiecka, nad Zieloną. W odległości około 300 m od przysiółka Bąki w Węgierskiej Górce granica skręca w kierunku południowo-wschodnim i w rejonie tzw. Zawodzia dochodzi do rzeki Soły, której korytem biegnie w kierunku północno-wschodnim do mostu drogowego Żywiec—Węgierska Górka. Stąd biegnie tą trasą drogową w kierunku Żywca. Przed zakładami „Browar" w Żywcu granica skręca na północny-wschód i dochodzi do rzeki Soły, której korytem dochodzi do mostu drogowego w Żywcu. Następnie skręca w prawo i biegnie wzdłuż ul. Kościuszki do Rynku w Żywcu oraz wzdłuż ul. Nowotki w kierunku Sporysza, obejmując najbardziej zabytkową część miasta wraz z Parkiem Zabytkowym. Od skrzyżowania ul. Nowotki z ul. Węglową biegnie dalej ul. Kopernika w kierunku Jeleśni do drugiego skrzyżowania z torem kolejowym, którym następnie biegnie do granicy gminy Świnna, gdzie najpierw biegnie tą granicą w kierunku północno-wschodnim, a później w kierunku południowo-wschodnim, ponownie do toru kolejowego obejmując przysiółek Granicznik. Od toru kolejowego granica biegnie dalej w kierunku wschodnim do granicy gmin Świnna i Jeleśnia, obejmując najpierw część wsi Pewel Mała, a później wieś Mutne. Granicą gminy Świnna i Jeleśnia biegnie do przysiółka Madeje, skąd skręca na południowy-wschód wzdłuż granicy wsi Jeleśnia i Pewel Wielka. Dalej dochodzi do granicy gminy Koszarawa i Jeleśnia, którą dochodzi do granicy państwowej na wzniesieniu Jaworzyny. Południową granicę strefy ochronnej na odcinku od północno-zachodniej granicy wsi Zwardoń do granicy Parku w rejonie przysiółka Graniczna — wyznaczy granica państwowa. Dalszy przebieg południowej granicy strefy ochronnej wyznaczy północna granica Parku oraz ponownie granica państwowa na odcinku pomiędzy północnymi stokami wzniesienia Westka w Korbielowie a szczytem Jaworzyny.

Załącznik Nr 2

ZASADY

ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego i kulturowego oraz zagospodarowania i wykorzystania obszaru Żywieckiego Parku Krajobrazowego i jego strefy ochronnej.

§ 1

Ochronę i kształtowanie środowiska i krajobrazu, mającą na celu zachowanie walorów przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych obszaru Parku i jego strefy ochronnej realizować należy poprzez:

1. Podporządkowanie działalności gospodarczej i przestrzennej nadrzędnemu celowi jakim jest ochrona wartości przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych.
2. Wykorzystanie zasobów naturalnych i walorów krajobrazowych dla rozwoju funkcji rekreacyjnej, stosownie do odporności przyrodniczej środowiska.
3. Wyodrębnienie stosownie do stopnia wartości przyrodniczej, walorów krajobrazowych i kulturowych, jednostek przestrzennych o różnym stopniu ochrony i użytkowania turystycznego, tj.:
   — obszaru Parku o intensywnej ochronie wartości przyrodniczych i przystosowaniu do turystyki pieszej i narciarskiej,
   — obszaru strefy ochronnej Parku z przeznaczeniem i wykorzystaniem do celów szeroko rozumianych turystyki, sportu i rekreacji.
4. Zachowanie naturalnych celów ekologicznych i wzbogacanie zasobów przyrodniczych w szczególności dokonywanie rekultywacji gruntów zdegradowanych, sukcesywne zalesianie gruntów nieprzydatnych dla gospodarki rolnej oraz wprowadzanie dolesień ochronnych, kompleksowych zadrzewień i zakrzewień.
5. Stosowanie w gospodarce przestrzennej zasad zapewniających zachowanie zabytkowych układów osadniczych, ochronę obiektów zabytkowych budownictwa regionalnego, wdrażanie regionalnych form architektury.
6. Eliminację działań mogących spowodować wzmożenie procesów erozyjnych i niekorzystny wpływ na utrzymanie stosunków wodnych oraz zachowanie naturalnego charakteru koryt rzecznych i potoków.
7. Przyznanie preferencji terenom osadniczym w obszarze ŻPK dla działań związanych z porządkowaniem gospodarki wodno-ściekowej, usuwaniem i unieszkodliwianiem odpadów dla innych przedsięwzięć wpływających na poprawę stanu środowiska przyrodniczego.

§ 2

Stosownie do zasad ogólnych wymienionych w § 1 wprowadza się na obszarze Parku i jego strefy ochronnej obowiązek przestrzegania niżej określonych zakazów:

1. Na obszarze Parku i jego strefy ochronnej zakazuje się:
   a) lokalizacji nowych i rozbudowy istniejących zakładów produkcyjnych, uciążliwych dla środowiska przyrodniczego z powodu ujemnego wpływu na stan czystości wód, gleby lub powietrza oraz na walory krajobrazu;
   b) budowy ponadlokalnych dróg, napowietrznych linii energetycznych i telekomunikacyjnych, ciągów ciepłowniczych i gazowych w sposób mogący w znacznym stopniu ujemnie wpłynąć na walory estetyczno-krajobrazowe i kulturowe;
   c) powodowania zmian stosunków wodnych niekorzystnych dla terenów objętych ochroną oraz dokonywania zabudowy technicznej koryt rzecznych i potoków w sposób powodujący utratę ich naturalnego charakteru i otoczenia;
   d) poboru kruszywa z rzek i potoków oraz eksploatacji innych surowców mineralnych poza terenami do tego celu wyznaczonymi;
   e) prowadzenia działań powodujących wzmożenie procesów erozyjnych oraz dokonywania prac ziemnych naruszających w sposób istotny rzeźbę terenu;

f) wypalania powierzchniowego traw i rżysk na polach, miedzach, nasypach i stokach górskich;
g) niszczenia zadrzewień i zakrzewień śródpolnych, przydrożnych i przywodnych posiadających szczególne wartości przyrodniczo-krajobrazowe oraz spełniających funkcje klimatyczne i przeciwerozyjne.

2. Na obszarze samego Parku zakazuje się ponadto:
a) prowadzenia działalności gospodarczej, mogącej zmienić w istotny sposób walory przyrodniczo-krajobrazowe i kulturowe Parku, bądź poszczególne jego elementy;
b) budowy ponadlokalnych dróg i napowietrznych linii energetycznych wysokich napięć;
c) lokalizacji i rozbudowy obiektów wypoczynkowych stałych lub sezonowych, budownictwa letniskowego, oprócz obiektów związanych z obsługą turystyki kwalifikowanej;
d) biwakowania w miejscach do tego celu niewyznaczonych;
e) organizowania imprez turystycznych i sportowych z użyciem pojazdów z silnikami spalinowymi;
f) lokalizacji wysypisk śmieci za wyjątkiem składowania w kontenerach;
g) zabudowy technicznej koryt rzek i potoków z wyjątkiem przypadków nadzwyczajnych;
h) używania poza terenami zabudowy wiejskiej urządzeń nagłaśniających i innych źródeł hałasu, w sposób zakłócający spokój i ciszę za wyjątkiem urządzeń używanych do prac leśnych, budowlanych i transportowych;
i) utwardzania dróg betonem i asfaltem, za wyjątkiem dróg krajowych, wojewódzkich i gminnych oraz odcinków dróg prowadzących do osiedli i zabudowań wiejskich.

§ 3

Stosownie do zasad ogólnych wymienionych w § 1 na obszarze Parku i jego strefy ochronnej nakazuje się:
a) rozwijanie racjonalnej gospodarki rolnej w oparciu o naturalną przydatność terenu do określonych kierunków produkcji roślinnej i zwierzęcej, niedopuszczającej do degradacji siedliska i środowiska;
b) ograniczenie intensywnego stosowania środków ochrony roślin i nawozów mineralnych z preferencją dla stosowania nawozów organicznych oraz biologicznej ochrony roślin;
c) ścisłe przestrzeganie prowadzenia gospodarki leśnej wg zasad hodowlanych przewidzianych dla lasów grupy I, w sposób pozwalający na zwiększenie zasobności, poprawę struktury i jakości hodowlanej drzewostanów oraz ich odporności biologicznej;
d) prowadzenie gospodarki łowieckiej ściśle wg zasad hodowli i ochrony zwierzyny łownej, zapewniającej utrzymanie prawidłowej struktury populacji gatunków i stanu ilościowego dostosowanego do pojemności łowisk;
e) uzgodnienie z Zarządem Parku programów i planów zagospodarowania przestrzennego oraz planów rozwoju gospodarki rolnej, leśnej, łowieckiej i zagospodarowania turystycznego;
f) dokonywanie uzgodnień z Zarządem Parku lokalizacji i dokumentacji projektowanych inwestycji, z wyjątkiem obiektów dla indywidualnych potrzeb ludności miejscowej oraz w strefie ochronnej wielorodzinnego budownictwa mieszkaniowego;
g) stosowanie w budowie form architektonicznych nawiązujących do tradycji regionu, odpowiednio harmonizujących z cechami krajobrazu przy zachowaniu historycznych układów osadniczych i wartości budownictwa regionalnego;
h) ścisłe przestrzeganie i stosowanie wymogów ochrony środowiska przed zanieczyszczeniem, zwłaszcza obszarów źródliskowych rzek i potoków i sukcesywną likwidację dotychczasowych nieprawidłowości w tym zakresie;
i) ograniczenie lokalizacji wyciągów narciarskich i tras zjazdowych, a także innych urządzeń sportowo-rekreacyjnych do terenów nieleśnych lub o małej lesistości, z uwzględnieniem wymogów zachowania estetyki krajobrazu oraz pojemności i chłonności turystycznej;
j) prowadzenie i rozwijanie prac naukowo-badawczych, służących realizacji ochrony i pogłębiania wiedzy o wartościach przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych objętych ochroną obszarów.

Opłata uiszczona ryczałtem

Opłata za prenumeratę roczną ze skorowidzem wynosi — 75 zł.
Opłata za prenumeratę półrocz. bez skorowidza wynosi — 40 zł.
Cena zbytu jednego egzemplarza Dziennika Urzędowego Woj. Bielskiego uzależniona jest od ilości stron. Opłata za nadruk jednej strony wynosi 3 zł.

Wpłat na prenumeratę należy dokonywać przelewem bankowym na konto Wydziału Budżetowo-Gospodarczego Urzędu Wojewódzkiego w Narodowym Banku Polskim II Oddz. Miejski Bielsko-Biała, Nr konta 70254662225.

Odbiorca:

Adres Administracji: Urząd Wojewódzki, Wydział Budżetowo-Gospodarczy w Bielsku-Białej
pokój nr 18, tel. 220-81 do 85 wewn. 153
Adres Redakcji: Urząd Wojewódzki w Bielsku-Białej, Wydział Prawny, ul. Świerczewskiego 2, tel. 223-99

Bielskie Zakłady Graficzne, Bielsko-Biała, zam. 1310/86 550+5